

Remissvar, särskilda frågor

Sammanfattning av remissinstansernas synpunkter

Säkerhet, framkomlighet och tillgänglighet

Flera av remissinstanserna bland andra Vägverket, SL, Trafikkontoret och stadsdelsnämnderna tar upp vikten av säkerhet, framkomlighet och tillgänglighet. De trycker på att de olika alternativen för snöhantering och snöbortforsling inte får skilja sig åt i dessa avseenden.

Kommentar

Kravet på säkerhet, framkomlighet och tillgänglighet är grunden för snöhantering och snöbortforsling i Stockholm. Om inte det kravet fanns skulle snön tillåtas ligga kvar i betydligt större utsträckning än idag. Både alternativ 2 och 3 kommer att innebära längre transportsträckor. Det innebär att om samma servicenivå som idag skall kunna upprätthållas så krävs det betydligt fler transportfordon för snöbortforsling än idag. När det gäller alternativ 3 kan man göra den bedömningen att det skulle vara helt orealistiskt att upprätta hålla samma service som idag vid snörika vintrar, eftersom transportsträckorna är ca 5x längre för alt 3 än alt 1.

Lagstiftning

Flera remissinstanser, Stadsledningskontoret, Exploateringskontoret och Kungsholms stadsdelsnämnd anser att lagstiftningen bör ändras så att snö som forslas bort inte definieras som avfall enligt avfallsförordningen. Hantering och bortforsling av snö kan då ske med minsta möjliga miljöbelastning och till rimlig kostnad.

Kommentar

Ett alternativ är att definitionen för avfall ändras så att bortforslad snö inte inbegrips i definitionen avfall.

Trafikkontoret har uppdragit åt en advokatfirma att undersöka olika möjligheter att ändra lagstiftningen så att den motsvarar EUs-avfallsdirektiv. För närvarande har Sverige en strängare tillämpning än direktivet än övriga EU-länder.

Detta gäller även för miljö kvalitetsnormer för NO₂ och PM10.

Zonindelning

Flera remissinstanser bland andra Länsstyrelsen och Miljöförvaltningen förslår att staden bör indelas i zoner där snöns föroreningsgrad avgör hur den ska hanteras. Den mest förorenade snön bör tas omhand på land och den minst förorenade skulle fortfarande kunna sjötippas.

Kommentar

De snöprovtagningar som genomfördes vintern 2005-2006 visar att det inte finns någon stor skillnad mellan olika gator i innerstaden när det gäller föroreningsgrad hos snön. Det är flera parametrar som påverkar föroreningsgraden förutom antalet fordon som belastar vägsträckan, t ex hur lång tid snön ligger kvar innan den tas omhand och vilket/vilka halkbekämpningsmedel som har använts. Det har visat sig att halkbekämpningsmedel innehåller en hel del av de föroreningar som uppmätts. När det gäller eventuell sjötippning

kvarstår dessutom faktum att så länge som bortforslad snö definieras som avfall så är det förbjudet att sjötippa oavsett hur ”ren” snön är.

Föreslagna alternativ för snöbortforsling

Majoriteten av remissinstanserna anser att alternativ 2 är att föredra, då man uppfattat det som att det alternativet innebär den minsta miljöbelastningen.

Flera remissinstanser, främst de som har ekonomiskt ansvar, verksamhets- och markyansvar, föreslår dock alternativ 1 vilket innebär fortsatt sjötippning av snön. Skälet är i första hand att endast alternativ 1 kan garantera säkerheten, framkomligheten och tillgängligheten.

Ingen remissinstans har förordat alternativ 3, dvs. två stora landdeponier, en norr och en söder om Stockholm.

Kommentar

När det gäller miljöbelastningen av de olika alternativen framgår det av remissvaren att de flesta anser att förorening av vatten är en större miljöbelastning än förorening av luft. Detta trots att utredningen klart visar att risken för överskridande av miljökvalitetsnormer i Stockholm är betydligt högre när det gäller luft (PM10 och NO₂) än när det gäller vatten (Cu, Zn, pH-värden och suspensionshalt). Stockholm Vatten har i sitt remissvar påpekat att sjötippningen inte kan förväntas ge mätbara förhöjningar av halterna varken i Riddarfjärden eller i utflödet genom Norrström och inte heller i bottenmaterialet vid snötippningsplatsen.

Andra sjötippplatser

Flera remissinstanser har berört lokaliseringen av sjötippplatser. Några anser att man bör undvika sjötippning i Riddarfjärden, Några föreslår nya lokaliseringar av sjötippplatser och någon föreslår bortforsling med pråmar för tippning längre bort från innerstaden.

Kommentar

När det gäller sjötippning kvarstår faktum att så länge som bortforslad snö definieras som avfall så är det förbjudet att sjötippa oavsett var tippplatsen är belägen.

Fortsatt tippning kräver en lagändring eller fortsatt dispens. Att få en ”evig” dispens för sjötippning är inte realistiskt. Vid en eventuell lagändring kan det vara aktuellt att söka nya tippningsplatser, i första hand för att undvika förfylningen av Stockholms innerstad.

Landdeponier

De flesta remissinstanser anser att fortsatt sjötippning inte är förenligt med en hållbar utveckling. Alternativet blir då i första hand landdeponier. Ingen remissinstans har föreslagit något nytt område lämpligt att använda för landdeponi. Den förfrågan som gått till Stockholms grannkommuner har heller inte resulterat i något förslag på lämpliga landområden.

Kommentar

Problemet kommer att vara att finna lämpliga markytor för sådana deponier. I utredningen redovisas ett antal platser som föreslagits av stadsdelsförvaltningarna. De remissinstanser som har markägaransvar ser stora svårigheter att hitta mark lämplig för snödeponier. Enligt exploateringskontoret bedöms områdena i Farsta, Sköndal, Värtan och Bromma som olämpliga med hänsyn till bland annat närhet till bostäder och att områdena är mer lämpade för andra angelägna ändamål. Älvsjö och Högdalen ses som möjliga att utredas vidare. Det

enda område som bedöms som möjligt att använda för snödeponi är Skrubba om den planerade användningen av området ändras.

Bergrummet Värtan

Ett flertal av remissinstanserna anser att alternativet med snölagring i bergrummet i Värtan är intressant och bör utredas vidare.

Exploateringsnämnden påpekar dock i sitt remissvar att denna anläggning inte är förenlig med den nya planeringsinriktningen för utbyggnaden av bostäder i Värtahamnen.

Tekniken för en sådan anläggning är heller inte färdigutvecklad och ett bergrum av storleksordningen 90 000 m³ klarar ca 15 % av det totala behovet i Stockholm.

Kommentar

Utnyttjande av bergrum för snölagring kräver ytterligare utredningar, dels att finna andra bergrum som långsiktigt skulle kunna användas i detta syfte, men också fördjupade tekniska och ekonomiska analyser.

SLUT